

بررسی ساختار ژنتیکی جمعیت کبک ایرانی موجود در مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور با استفاده از آنالیز ریز ماهواره

• کاظم بروفه (نویسنده مسئول)

دانش آموخته دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

• سیروس امیری نیا

عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور

• علیرضا نوشری

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

• حسین عمرانی

عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور

تاریخ دریافت: مهر ماه ۱۳۸۹ تاریخ پذیرش: مهر ماه ۱۳۹۰

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۳۷۳۵۴۷۶۴۲

Email: k_boroufeh@asri.ir

چکیده

هدف از این مطالعه استفاده از هشت نشانگر ریز ماهواره برای تعیین ساختار و تنوع ژنتیکی جمعیت کبک ایرانی موجود در مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور بود که از استان های سمنان و فارس جمع آوری شده بودند. برای این منظور از ۱۲۰ قطعه کبک بطور تصادفی خونگیری و با استفاده از روش بهینه یافته نمکی، استخراج DNA صورت گرفت. جایگاه های مورد استفاده عبارت از: Aru ۱G۴، Aru ۱B۳، Aru ۱E۶۶، Aru ۱E۱۰۲، Aru ۱E۹۷، Aru ۱F۱۱۴، Aru ۱M۱۲۷ و Aru ۱J۷۶ بودند. قبل از انجام واکنش های PCR، اجزا و چرخه های دمایی PCR برای هر جایگاه بهینه سازی شد. پس از الکتروفورز محصولات PCR بر روی ژل واسرشته ساز پلی اکریل آمید ۸ درصد و رنگ آمیزی با نیترات نقره، تعیین ژنوتیپ صورت گرفت و داده های آماری با استفاده از نرم افزار POPGENE مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تعادل هاردی واینبرگ با دو آزمون مربع کای (X^2) و نسبت درست نمایی (G^2) بدست آمد. در کل جمعیت تمامی مکان های ژنی مورد مطالعه از تعادل هاردی- واینبرگ انحراف معنی داری نشان دادند و تنها جایگاه Aru ۱E۱۰۲ در تعادل هاردی- واینبرگ قرار داشت ($P < 0.05$). هشت جایگاه مورد مطالعه در این جمعیت چند شکلی نشان دادند. بیشترین تعداد آل مشاهده شده مربوط به جایگاه Aru ۱E۹۷ با ۱۴ آل و کمترین تعداد آل مشاهده شده مربوط به جایگاه های Aru ۱F۱۱۴، Aru ۱M۱۲۷ و Aru ۱J۷۶ با ۴ آل بود. میانگین آل های واقعی (na)، شاخص شانون (I) و شاخص محتوی چندشکلی (PIC)، به ترتیب ۰/۳۷۵، ۱/۴۵۶۸ و ۰/۶۵۶۷ بود. تنوع درون جمعیتی بر اساس تجزیه مقادیر هتروزایگوسیتی بررسی شد که میانگین هتروزایگوسیتی مشاهده شده ۰/۴۵۲۲ بدست آمد و میانگین هتروزایگوسیتی مورد انتظار ناریب در این جمعیت ۰/۷۰۱۷ بود. میزان تنوع ژنتیکی در جمعیت مورد مطالعه، در مقایسه با نتایج دیگر مطالعات خارجی، بیانگر وجود سطح مناسبی از تنوع ژنتیکی در کبک های بومی کشور می باشد.

کلمات کلیدی: کبک ایرانی، نشانگرهای ریز ماهواره، تنوع ژنتیکی، چند شکلی، هتروزایگوسیتی.

Animal Sciences Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 92 pp: 31-40

Genetic structure of a Persian partridge population in Animal Science Research Institute of Iran using microsatellite markers

By: K. Boroufeh, Graduated in Islamic Azad University, Karaj. (Corresponding Author; Tel: +989373547644) Amirinia, C. Emrani, H. Members of Scientific Board of Animal Sciences Research Institute of Iran. Noshari, A.R. Member of Scientific Board of Islamic Azad University, Karaj.

The aim of this study was take advantages of usefulness potential microsatellite markers in detect Persian partridge Genetic Structure and population variability for the first time. The chukar partridge population was collected from Semnan & Fars province that keeping in Animal Science Research Institute of Iran (ASRI). The number of 120 blood samples were collected and DNA was isolated using Optimized and Modified Salting-out method. eight microsatellite markers using in this study was Aru 1F114, Aru1E97, Aru1E102, Aru 1E66, Aru 1B3, Aru 1G4, Aru 1M127 & Aru 1J76. The elements and thermal cycle for each locus was optimized before done PCR reaction. After PCR amplification, microsatellite alleles were identified on 8% denaturing polyacrylamide gels, followed by AgNO₃ staining so partridges had been genotyped. Data analyses consist of several parameters of population genetics were done using GENEPOP 3.1. All of locus tested for Hardy-Weinberg equilibrium by chi-square (X²) and likelihood ratio (G₂). All loci except Aru1E102 were deviated from Hardy-Weinberg equilibrium in population (P<0.05). The entire loci were polymorphic. The most number of observed alleles were in Aru1E97 with 14 alleles and the lowest number of alleles were in Aru 1F114, Aru 1M127 & Aru 1J76 with 4 alleles. The average observed number of alleles, Shannon's Information index & Polymorphic Information Content (PIC) were 6.3750, 1.4568 and 0.6567 respectively. The average observed heterozygosity was 0.4522 and average expected heterozygosity was obtained 0.7017. Results of Genetic variation in Persian partridge population as comparison with other exotic similar studies, detect suitable variation value in Persian native partridge population.

Keywords: Alectoris chukar, Persian partridge, Microsatellite markers, Genetic variation

مقدمه

افزایش جمعیت جهان نیاز بشر به مواد پروتئینی را روز به روز افزایش می دهد و همین مسئله سبب شده است که بسیاری از حیوانات که گوشت آنها قابل مصرف انسان می باشد به صورت اهلی درآمده و با پرورش صنعتی آنها بخشی از احتیاجات پروتئینی انسان بر طرف گردد (۴). اگرچه هنوز مدت زمان زیادی از ورود گوشت بلدرچین به بازار مصرف ایران نگذشته است اما به دلیل خواص درمانی و کیفیت مطلوب، مورد قبول بازار مصرف قرار گرفته و جای خود را در عرصه فروش ثابت نموده است، از این رو انگیزه آن دسته از افرادی که در عرصه پرورش کبک در کشور فعالیت می کنند نیز دوچندان شده است. جذابیت شغلی پرورش کبک، مقاومت در برابر بیماری ها و کیفیت غذایی گوشت کبک را می توان از جمله عوامل امید بخش توسعه روزافزون این حرفه دانست (۳). لذا جهت نیل به این هدف یکی از نیازهای اساسی، اصلاح ژنتیکی کبک های بومی کشور است و یقیناً گام نخست آن شناخت ساختار ژنتیکی جمعیت کبک بومی ایران می باشد. متخصصان اصلاح نژاد از تنوع ژنتیکی برای رسیدن به حیوانات اهلی منطبق بر نیازهای جامعه و طراحی برنامه های اصلاح نژاد بهره گیری می نمایند. فقدان تنوع ژنتیکی، قدرت انتخاب برای رفع نیازهای غیر قابل پیش بینی آتی را محدود می سازد. استفاده از روش های ژنتیک مولکولی همچون نشانگرهای DNA برای این منظور یکی از بهترین گزینه ها به حساب می آید و می تواند مکمل سایر

داده های موجود از جمله مؤلفه های جمعیتی حاصل از روش های آماری و اطلاعات فنوتیپی باشد (۴).

کبک پرورشی با نام علمی *Alectoris chukar* در حقیقت یکی از شانزده سویه کبک وحشی می باشد که خود از راسته قرقاول سانان است (بلدرچین و قرقاول نیز در همین گروه جای دارند). از شانزده سویه شناخته شده کبک حداقل پنج نوع در حیات وحش ایران وجود دارند (۳). در لهجه های مختلف فارسی به آن، خاسه کو، زرج، ژرژ، کو، کوک می گویند. در ایران بومی است و در خیلی از مناطق یافت می شود (بجز کرانه ساحلی دریای خزر و سواحل جنوبی کشور). این پرنده همواره در دامنه های کوهستان و مناطق شیب دار صخره ای وسنگلاخی به سر می برد. در شرایط طبیعی وزن کبک نر بالغ (سویه ایرانی) از ۵۱۰ تا ۸۰۰ گرم و وزن کبک ماده بالغ از ۴۵۰ تا ۶۸۰ گرم متغیر است. اندازه این پرنده ۳۱ تا ۳۵ سانتیمتر می باشد که اندازه پرنده نر بزرگ تر است. در شرایط طبیعی این پرنده ۸ تا ۱۵ تخم می گذارد که البته تا ۳۰ تخم نیز در فصل بهار قابل افزایش است. دوره انکوباسیون تخم کبک حدود ۲۴ روز است (۶).

اسکندورا و همکاران (۲۰۰۹) در مطالعه ای به بررسی وضعیت فعلی کبک های ساردینی (یکی از سویه های بومی قاره اروپا) با استفاده از ۸ نشانگر ریز ماهواره پرداختند. آنها سطح پائینی از تنوع ژنتیکی در جمعیت کبک ساردینی مشاهده نمودند (HE = ۰/۳۱۰) و در مقایسه با جمعیت

۱ آورده شده است. بهینه سازی شرایط واکنش PCR روی دو فاکتور مهم دمای اتصال پرایمرها و واکنش PCR انجام گرفت و جزئیات سایر شرایط واکنش های PCR برای جایگاه های مورد مطالعه بصورت ذیل بهینه شد:

برای هر جایگاه شامل ۱۵۰ نانوگرم DNA، ۱/۵ میکرومول از هر پرایمر، ۲۰۰ میکرو مولار dNTPS، ۲ میلی مولار کلریدمنیزیم، بافر PCR (۱x) و ۱ واحد آنزیم Taq پلیمرز بود که در نهایت حجم نهایی واکنش با استفاده از آب دوبار تقطیر به ۲۰ میکرولیتر رسانده شد. چرخه حرارتی PCR به صورت مرحله پیش گرمایی اولیه در ۹۴ سانتی گراد به مدت ۲ دقیقه، واسرشته سازی ۹۴ سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه، اتصال در ۳۰ ثانیه، تکثیر ۷۲ سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه و تکثیر نهایی در ۷۲ به مدت ۵ دقیقه انجام شد. واکنش زنجیره ای پلیمرز در طی ۳۵ چرخه و با استفاده از دستگاه ترموسایکلر Biometra (T_Gradient) انجام شد و همه نشانگرهای مورد مطالعه پس از بهینه سازی واکنش های PCR تکثیر شدند.

فرآورده های PCR بر روی ژل های واسرشته ساز پلی آکریل آمید ۸ درصد الکتروفورز و روش رنگ آمیزی نیرتات نقره اعمال شد (۱۱، ۱۴). با استفاده از دستگاه Gel-Doc XR، ساخت شرکت BioRad، تصاویر ژل ها تهیه شد و سپس با استفاده از نرم افزار ANALYSER GELPRO نسخه ۳/۱ و با توجه به نشانگرهای اندازه، اندازه آلل ها براساس جفت باز، محاسبه و ژنوتیپ پرندها بصورت انفرادی تعیین شد. پس از تعیین ژنوتیپ، معیارهای مختلف تنوع درون جمعیتی مورد بررسی و محاسبه قرار گرفت.

هتروزایگوسیتی مشاهده شده (Ho) در یک نشانگر با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد (۱۰):

$$H_o = \frac{\sum N_{ij}}{N}$$

که در آن N_{ij} (i ≠ j) تعداد افراد هتروزایگوت و N تعداد کل افراد در جمعیت مورد مطالعه است. هتروزایگوسیتی مورد انتظار (HE)^۵ برای یک نشانگر نیز با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد (۱۰):

$$H_e = 1 - \sum_{i=1}^n p_i^2$$

که در آن عبارت $\sum_{i=1}^n p_i^2$ نسبت مورد انتظار هموزیگوتها و p_i فراوانی آلل i در یک نشانگر معین است.

برای هر جایگاه تعداد الل واقعی (na)^۶ و تعداد الل مؤثر (ne)^۷ (تعداد

الل مؤثر از این رابطه بدست می آید: $ne = \frac{1}{\sum p_i^2}$ که در آن p_i فراوانی هر یک از آلل ها است) محاسبه شد (۱۰). پارامترهای فوق و همچنین فراوانی اللی برای هر جایگاه نیز با استفاده از نرم افزار POPGEN نسخه ۳/۱ محاسبه شد.

مقادیر هتروزایگوسیتی در نشانگرهای بسیار چند شکل نسبت به افزایش تنوع، خیلی حساس نمی باشند از اینرو مقایسه این مقادیر به عنوان معیار تنوع درون جمعیتی برای نشانگرهای ریزماهوره مورد مطالعه مقایسات دقیقی را بیان نمی کند. در این موارد، استفاده از شاخص اطلاعات شانون برای مقایسه تنوع موجود در ترکیب جمعیت- نشانگر مناسب تر است. لذا شاخص اطلاعات شانون (I)^۸ با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد (۱۰):

کبک های تونسی نشان دادند که ساختار ژنتیکی کبک های ساردینی پیشینه تاریخی به شمال آفریقا (تونسی) دارند (۱۱). باربانرا و همکاران (۲۰۰۹) در مطالعه ای به بررسی ساختار ژنتیکی جمعیت کبک های چوکار مدیترانه ای با استفاده از هشت جایگاه ریز ماهوره و با هدف مدیریت حفظ ذخایر ژنتیکی اینگونه پرندها پرداختند. بر اساس نتایج حاصل از این تحقیق شش منطقه جغرافیایی جهت مدیریت حفاظت از ذخایر ژنتیکی برای جمعیت های مدیترانه ای منظور شد. مناطق لیمونس و قبرس، که میزبان گونه های مختلف بودند، گروه های دارای اولویت به منظور رسیدگی و توجه در برنامه حفاظت از ذخایر ژنتیکی عنوان شدند. همچنین مدارک ژنتیکی دال بر اینکه کبک های آمریکایی منشا آسیایی دارند، بدست آمد (۹). Xinzhou و همکاران (۲۰۰۹) برای اولین بار به بررسی ریزماهوره های همشکل در کبک های بومی چین (Buff-Throated) پرداختند. دامنه هتروزایگوسیتی مشاهده شده و قابل انتظار به ترتیب بین ۰/۲۷۸ تا ۰/۶۶۷ و ۰/۲۴۶ الی ۰/۵۳۷ بدست آمد. تمام لوکوس ها در تعادل هاردی واینبرگ قرار داشتند. نتایج بدست آمده در این تحقیق نشان داد جایگاه های ریز ماهوره کبک های بومی چین، در مطالعات ژنتیک جمعیت و بر روی دیگر گونه های قرقولیان در معرض انقراض نیز قابل بهره برداری خواهد بود (۱۵). Ferrero و همکاران (۲۰۰۷) در مطالعه ای ۱۶ نشانگر ریز ماهوره پلی مورفیسیم جدید را در کبک های پا قمرز شناسایی نمودند. دامنه تعداد آلل های هر جایگاه از ۲ تا ۲۱ بدست آمد، هتروزایگوسیتی مشاهده شده بین ۰/۰۳ تا ۱/۰۰ بود و هتروزایگوسیتی قابل انتظار در محدوده ۰/۸۱ تا ۰/۹۱ قرار داشت (۸).

در مطالعه حاضر، سؤال اصلی این است که آیا با استفاده از نشانگرهای ریز ماهوره امکان بررسی و تعیین ساختار ژنتیکی جمعیت کبک ایرانی مورد نظر وجود دارد؟ بنابراین هدف عمده این تحقیق تعیین ساختار ژنتیکی جمعیت کبک ایرانی با استفاده از تجزیه جایگاه های ریز ماهوره بود و متعاقباً استفاده از نتایج و اطلاعات بدست آمده به عنوان اطلاعات پایه جهت طراحی برنامه اصلاح ژنتیکی، برنامه ریزی به منظور حفظ ذخایر ژنتیکی بومی کشور و نهایتاً تنوع در تامین پروتئین حیوانی مورد نیاز جامعه خواهد بود.

مواد و روش ها

در این تحقیق از ۱۲۰ قطعه از جمعیت ۲۵۰ کبک موجود در موسسه تحقیقات علوم دامی کشور بطور تصادفی خونگیری بعمل آمد. منشا جمع آوری کبک های مورد مطالعه از استان های سمنان و فارس بود که در سالن پرورش کبک مؤسسه نگهداری می شدند. از هر پرنده بطور میانگین ۵۰۰ میکرولیتر خون از ورید نسج بال تهیه شد و سپس نمونه های جمع آوری شده در تیوپ های ۱/۵ میلی لیتری حاوی ماده ضد انعقاد EDTA نیم مولار (A=PH)، به آزمایشگاه بیوتکنولوژی مؤسسه منتقل شد. استخراج DNA به روش بهینه شده و تغییر یافته نمکی^۱ صورت گرفت. کمیته و کیفیت نمونه های DNA به روش الکتروفورز بر روی ژل آگارز بررسی شد (۲). در این مطالعه هشت جفت آغازگر بر روی ۱۲۰ نمونه DNA کبک مورد بررسی قرار گرفت. تمام شرایط PCR و برنامه دمایی بجز دمای اتصال^۳ طبق پیشنهاد Ferrero و همکاران (۲۰۰۷) اعمال شد (۸). در این تحقیق هشت جایگاه ریز ماهوره شامل: Aru ۱E۹۷، Aru ۱F۱۱۴، Aru ۱E۱۰۲، Aru ۱E۶۶، Aru ۱B۳، Aru ۱G۴، Aru ۱M۱۲۷ و Aru ۱J۷۶ مورد بررسی قرار گرفتند که مشخصات آنها در جدول شماره

در این رابطه n تعداد آلل ها و P_i و P_j فراوانی های i امین و j امین آلل در هر نشانگر است. محتوای اطلاعات چند شکلی با استفاده از نرم افزار PicValue برآورد شد (۴).

به منظور بررسی تعادل هاردی-واینبرگ، جمعیت مورد مطالعه با آزمون کای مربع^{۱۱} آزمایش شدند. در آزمون کای مربع، آماره کای مربع محاسبه و با توجه به درجه آزادی مربوط به آن، با مقادیر جدول توزیع کای مربع مقایسه و رد یا پذیرش فرض صفر که برقراری تعادل است در سطح آماري $\alpha < 0/05$ تایید شد. برای انجام آزمون های فوق از نرم افزار POPGENE نسخه ۳/۱ استفاده شد.

نتایج

تنوع ژنتیکی

در این مطالعه میانگین هتروزیگوسیتی مشاهده شده (H_o)، میانگین هتروزیگوسیتی مورد انتظار (H_E) و میانگین هتروزیگوسیتی مورد انتظار ناریب (H_E Nei) به ترتیب ۰/۴۵۲۲، ۰/۷۰۴۹ و ۰/۷۰۱۷ بدست آمد.

$$I = -\sum_i P_i \ln P_i$$

P_i فراوانی آلل i در یک نشانگر معین است. شاخص اطلاعات شانون با استفاده از نرم افزار Popgen نسخه ۳/۱ محاسبه شد.

یکی دیگر از شاخص های مورد ارزیابی در این مطالعه، شاخص محتوای اطلاعات چند شکلی (PIC)^{۱۲} بود که برای تعیین میزان چند شکلی^{۱۱} یک نشانگر استفاده می شود. هتروزیگوسیتی احتمال مشاهده افراد هتروزیگوت را در یک جمعیت نشان می دهد. محتوای اطلاعات چند شکلی نیز مقدار هتروزیگوسیتی را نشان می دهد اما در محاسبه آن از اطلاعات مربوط به افراد هتروزیگوتی که دارای ژنوتیپ متفاوت با ژنوتیپ والدین خود هستند، استفاده می شود. بنابراین در جوامع غیر همخون نسبت به جوامع همخون مقادیر محتوای اطلاعات چند شکلی معمولاً دارای اختلاف اندکی با مقادیر هتروزیگوسیتی است. محتوای اطلاعات چند شکلی با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد:

$$PIC = 1 - \left(\sum_{i=1}^n p_i^2 \right) - \sum_{i=1}^{n-1} \sum_{j=i+1}^n 2 p_i p_j$$

جدول ۱- مشخصات جایگاه های مورد مطالعه

شماره دسترسی	اندازه آلل (bp)	واحد تکرار شونده	توالی آغازگرها	نام جایگاه
EF546644	۱۵۹-۱۹۹	(GGAT)۷	AGGATCTCCACTGAAGAGTG	Aru\E۱۰۲
			CTCCATGGCACAAGAGAATAG	
EF546643	۲۰۷-۴۳۵	(GACA)۳۲	GCTGTGATTCCATTGGAGAC	Aru\E9۷
			GGCGTATGTCTGCATGTAAG	
EF546646	۱۸۴-۲۱۲	(CCAT)۱۵	TTAATTCTGAGGAGAACTCCA	Aru ۱F۱۱۴
			GTCGGTATGATTAGACTGATC	
EF546638	۲۳۵-۳۶۰	(GAGAA)۳۳	GCTCTATAGACTCCCCTTGA	Aru ۱B۳
			CAGCTCACTGGCTTTGCA	
EF546641	۲۲۶-۲۸۰	(CA)۱۷AAA (CAAA)۶	CCTGTTTCCAGAAATACTCCG	Aru ۱E66
			GAAGTTGGACCAGATGGACC	
EF546647	۱۲۹-۱۶۱	(CCAT)۱۳	CTGCAGTCACACAAGGCTAC	۱G۴ Aru
			AGTGGGTCAAGGATGAGTGG	
EF546650	۱۸۶-۲۱۶	(TG)۱۸	GGTATGATTCAGCTGGGAAGT	۱J۷6 Aru
			GCAGAACTTGGTTTCCTAACG	
EF546652	۲۷۳-۳۰۹	(GCT)۴۴	GCTGTGACTGATGACTATGGCT	۱M۱۲۷ Aru
			CAAAGACGCAAGCAGCAAGA	

* حروف F و R بر ترتیب نشان دهنده توالی های جلو برنده (Forward) و برگشتی (Reverse) آغازگرها می باشند.

هموزیگوت ها باشد که دلیلش جمع آوری دو گله مختلف از استان های سمنان و فارس و پرورش آنها به صورت آزاد در سالن پرورش کبک موسسه تحقیقات علوم دامی کشور است. همچنین نرخ بالای جهش در ریز ماهواره ها و ایجاد آلل های جدید و وجود آلل های خنثی در برخی نشانگرها از مهمترین دلایل خروج آنها از تعادل هاردی-واینبرگ است.

بحث

Ferrero و همکاران (۲۰۰۷)، در مطالعه ای که با استفاده از ۱۶ جایگاه ریز ماهواره بر روی جمعیت کبک های پاکرمز اسپانیا انجام دادند میانگین هتروزایگوسیتی مشاهده شده را در منطقه Cadiz، ۰/۶۱۹۳ و در منطقه Alava، ۰/۷۰۰۶ گزارش نمودند. همچنین آنها میانگین هتروزایگوسیتی مورد انتظار ناریب را در منطقه Cadiz، ۰/۶۸۵ و در منطقه Alava، ۰/۷۳۸۷ گزارش نمودند. Xinzhou و همکاران (۲۰۰۹)، در بررسی تنوع ژنتیکی کبکهای بومی چین با استفاده از ۱۲ جایگاه ریز ماهواره، میانگین مقدار هتروزایگوسیتی مشاهده شده را ۰/۵۰۹۵ و میانگین هتروزایگوسیتی مورد انتظار ناریب را ۰/۴۳۷۵ گزارش نمودند. Arruga و همکاران (۲۰۰۷)، در بررسی تنوع ژنتیکی جمعیت کبک آرژانتینی با استفاده از ۶ جایگاه ریز ماهواره، میانگین مقدار هتروزایگوسیتی مشاهده شده و هتروزایگوسیتی مورد انتظار ناریب را به ترتیب ۰/۳۴۵۵ و ۰/۴۳۵۵ گزارش نمودند. تجددور و همکاران (۲۰۰۵)، در بررسی تنوع و ساختار ژنتیکی کبک های قبرس، میانگین هتروزایگوسیتی مشاهده شده را ۰/۴۵۲۷ و میانگین هتروزایگوسیتی مورد انتظار ناریب را ۰/۴۹۲۵ گزارش نمودند (۱۵،۱۳،۷،۸). میانگین هتروزایگوسیتی مشاهده شده (۰/۴۵۲۲) و هتروزایگوسیتی مورد انتظار ناریب (۰/۷۰۱۷) جمعیت کبک ایرانی مورد نظر در این تحقیق در مقایسه با نتایج مطالعات مشابه خارجی، بیانگر سطح مطلوب و بالای میزان تنوع ژنتیکی است. جمع آوری گله مورد نظر از دو منطقه جداگانه (سمنان و فارس) و نگهداری مخلوط، آمیزش های تصادفی و بدون دخالت انسان از دلایل و توجیهای نتایج بدست آمده می باشد.

میانگین الل واقعی در این مطالعه ۶/۳۷۵ بدست آمد، در حالیکه Ferrero و همکاران (۲۰۰۷) که از جایگاه های مشابه تحقیق حاضر بر روی کبک های اسپانیا استفاده کرده بودند، میانگین الل واقعی را در منطقه Cadiz، ۱۰/۳۷۵ و برای منطقه Alava، ۱۰/۱۲۵ مورد گزارش نمودند (۶). اختلاف موجود در میانگین الل واقعی تحقیق حاضر با مطالعه فررو می تواند ناشی از خطای چشم در تخمین اندازه اللهای مشاهده شده بر روی ژلها، در این مطالعه باشد. در تمامی جایگاه ها تعداد آلل مؤثر کمتر از تعداد آلل مشاهده شده بود. دلیل کمتر بودن تعداد آلل مؤثر از آلل مشاهده شده این است که تعداد آلل مؤثر در حقیقت، تعداد آلل با فراوانی مساوی در هر جایگاه است. در جایگاه هایی که تفاوت بین این دو مقدار زیاد می باشد دلیل بر وجود فراوانی های آللی با پراکندگی بالا در آن جایگاه هاست. جایگاه هایی که فراوانی های آللی در آنها تقریباً برای تمام آلل ها مشابه باشد تعداد آلل مؤثر بیشتری نشان خواهند داد. تعداد آلل مؤثر تنها زمانی با تعداد آلل واقعی برابر خواهد بود که همه آلل ها فراوانی مشابهی داشته باشند ولی در بیشتر موارد تعداد آلل مؤثر (ne) کمتر از تعداد آلل واقعی است.

با توجه به مقادیر محتوای اطلاعات چندشکلی (PIC) محاسبه شده مربوط به سه نشانگر Aru 1M127، Aru 1F114 و Aru 1J76 در جمعیت کبک های مورد مطالعه، با وجود تعداد مساوی آلل های مشاهده شده در آنها

با توجه به جدول ۲ مقادیر هتروزایگوسیتی قابل مشاهده به استثنای جایگاه Aru 1J76، در تمامی دیگر جایگاه ها، کمتر از مقادیر هتروزایگوسیتی قابل انتظار است.

معیار های چند شکلی

تعداد آلل واقعی و تعداد آلل مؤثر

هشت جایگاه مورد مطالعه در این جمعیت چندشکلی نشان دادند. یکی از معیارهایی که برای تعیین چندشکلی جایگاه ها استفاده می شود تعداد آلل واقعی (na) است که بیانگر تعداد آلل های مشاهده شده یک جایگاه در جمعیت است. این معیار بشدت تحت تأثیر اندازه نمونه است. همان گونه که در جدول ۳ ملاحظه می شود کمترین تعداد آلل واقعی و آلل مؤثر در جایگاه های Aru 1M127، Aru 1F114 و Aru 1J76 و بیشترین تعداد در جایگاه Aru 1E97 می باشد. میانگین الل واقعی در این مطالعه ۶/۳۷۵ بدست آمد. معیار دیگر، تعداد آلل مؤثر (ne) می باشد که عکس هموزایگوسیتی مورد انتظار می باشد. این معیار را به این دلیل مورد استفاده قرار می دهند که کمتر به اندازه نمونه حساس می باشد. میانگین آلل مؤثر در این مطالعه ۴/۲۸۹۴ بدست آمد.

مقایسه هتروزایگوسیتی بعنوان معیار تنوع درون جمعیتی برای نشانگرهای بسیار چند شکل همچون ریز ماهواره ها (که در اکثر موارد هتروزایگوسیتی حدود ۰/۸ یا بالاتر دارند) صحیح نبوده و این تفاوت های میان آنها اطلاعات دقیقی را بیان نمی کنند. بنابراین شاخص اطلاعات شانون (I) نیز برای هر هشت جایگاه محاسبه گردید (۵). بیشترین مقدار شانون مربوط به جایگاه Aru 1E97 بود که با توجه به تعداد آلل زیاد در این جایگاه (۱۴ آلل) منطقی به نظر می رسد.

همچنین به منظور مقایسه میزان چندشکلی ۱۰ دونشانگر با تعداد آلل واقعی یکسان، مقادیر اطلاعات محتوی چندشکلی PIC به ازای هر جایگاه محاسبه و با یکدیگر مقایسه شد. این معیار هم تحت تأثیر تعداد آلل های یک جایگاه و هم تحت تأثیر فراوانی این آلل ها قرار دارد. مقدار PIC در جایگاه های دو آللی غالباً پایین است. سیستم های چند آللی همچون ریز ماهواره ها معمولاً PIC بالاتری دارند (۵). میانگین مقادیر PIC برای هشت جایگاه در این مطالعه ۰/۶۵۶۷ بدست آمد.

فراوانی آللی

معیار دیگری که جهت تعیین چند شکلی بکار می رود فراوانی های آللی در جایگاه های مورد مطالعه می باشد. هر هشت جایگاه مورد بررسی در این مطالعه چند شکلی نشان دادند و بدین ترتیب نسبت چند شکلی ۱۰۰ درصد می باشد. در جدول ۴ فراوانی آلل ها آورده شده است.

تعادل هاردی-واینبرگ

بر اساس آزمون مربع کای، جمعیت مورد مطالعه در تمامی جایگاه های ژنی از تعادل هاردی-واینبرگ انحراف معنی داری داشت و تنها جایگاه Aru 1E102 در تعادل هاردی-واینبرگ قرار داشت ($P < 0/05$)، آزمون نسبت درست نمایی ۱۲ نیز نتایج فوق را تایید نمود (جدول ۵).

جایگاه های ریز ماهواره را جایگاه های خنثی گویند و انتخاب طبیعی تأثیر چندانی در بر هم زدن تعادل این جایگاه ها ندارند. خروج از تعادل هاردی-واینبرگ می تواند به دلیل افزایش تعداد هتروزیگوت ها نسبت به

Alava نیز تنها دو جایگاه را در تعادل هاردی واینبرگ عنوان کردند و شش جایگاه باقی مانده از تعادل هاردی واینبرگ انحراف داشتند ($P < 0.01$) که نتایج بدست آمده آنها با نتایج این مطالعه قابل تطبیق است. البته Xinzhou و همکاران (۲۰۰۹)، گزارش کردند که کبک های بومی چین در تعادل هاردی واینبرگ قرار دارند که یکی از دلایل می تواند جامعه آماری بزرگتر و نمونه های بیشتری باشد که نسبت به مطالعه حاضر استفاده شده بود.

نتیجه گیری کلی

نتایج بدست آمده در این تحقیق نشان داد سطح مناسبی از هتروزیگوسیتی در جمعیت کبک های جمع آوری شده از استان های سمنان و فارس وجود دارد (۰/۷۰۱۷) و می توان از جمعیت مورد نظر به عنوان جمعیت پایه برای اجرای طرح های اصلاح نژادی استفاده نمود.

(۴ آل)، نشانگر Aru ۱F۱۱۴ دارای بیشترین چندشکلی است. شاخص اطلاعات شانون (I) نیز تاییدکننده این مطلب است. همچنین در مورد نشانگرهای Aru ۱E۱۰۲ و Aru ۱E۶۶ که هر دو جایگاه ۵ آل نشان دادند، نشانگر Aru ۱E۱۰۲ نسبت به نشانگر Aru ۱E۶۶ چند شکلی بیشتری دارد. طبق نتایج بدست آمده، جمعیت مورد مطالعه در تمامی مکان های ژنی از تعادل هاردی- واینبرگ انحراف معنی داری داشت و تنها جایگاه Aru ۱E۱۰۲ در تعادل قرار داشت ($P < 0.05$). نرخ بالای جهش در ریز مایوارها و ایجاد آللهای جدید خصوصاً کوچک بودن اندازه جمعیت در این تحقیق، از مهمترین دلایل انحراف از تعادل هاردی- واینبرگ است. Ferrero و همکاران (۲۰۰۷) نیز در بررسی تعادل هاردی- واینبرگ در جمعیت کبک های اسپانیا و در منطقه Cadiz تنها در سه جایگاه برقراری تعادل هاردی- واینبرگ را گزارش نمودند و پنج جایگاه دیگر انحراف داشتند ($P < 0.01$). آنها همچنین در جمعیت منطقه

جدول ۲- مقادیر هتروزیگوسیتی جایگاه های مورد مطالعه

جایگاه	Obs - Hom ^۱	Obs - Het ^۲	Exp - Hom ^۳	Exp - Het ^۴	NeiExp - Het ^۵	AveHet ^۶
Aru ۱F۱۱۴	۰/۴۹۵۸	۰/۵۰۴۲	۰/۲۷۰۲	۰/۷۲۹۸	۰/۷۲۶۷	۰/۷۲۶۷
Aru ۱E۹۷	۰/۲۳۷۳	۰/۷۶۲۷	۰/۱۰۴۹	۰/۸۹۵۱	۰/۸۹۱۳	۰/۸۹۱۳
Aru ۱E۱۰۲	۰/۴۷۰۱	۰/۵۲۹۹	۰/۳۰۱۶	۰/۶۹۸۴	۰/۶۹۵۴	۰/۶۹۵۴
Aru ۱E۶۶	۰/۷۰۵۳	۰/۲۹۴۷	۰/۴۳۷۰	۰/۵۶۳۰	۰/۵۶۰۱	۰/۵۶۰۱
Aru ۱B۳	۰/۱۷۸۰	۰/۸۲۲۰	۰/۱۳۶۵	۰/۸۶۳۵	۰/۸۵۹۸	۰/۸۵۹۸
Aru ۱G۴	۰/۱۸۵۸۶	۰/۱۴۱۴	۰/۲۵۸۳	۰/۷۴۱۷	۰/۷۳۷۹	۰/۷۳۷۹
Aru ۱M۱۲۷	۰/۹۱۲۳	۰/۰۸۷۷	۰/۳۳۳۲	۰/۶۷۶۸	۰/۶۷۳۸	۰/۶۷۳۸
Aru ۱J۷۶	۰/۵۲۵۴	۰/۴۷۴۶	۰/۵۲۹۴	۰/۴۷۰۶	۰/۴۶۸۷	۰/۴۶۸۷
میانگین	۰/۵۴۷۸	۰/۴۵۲۲	۰/۲۹۵۱	۰/۷۰۴۹	۰/۷۰۱۷	۰/۷۰۱۷
انحراف معیار	۰/۲۶۶۴	۰/۲۶۶۴	۰/۱۴۱۰	۰/۱۴۱۰	۰/۱۴۰۵	۰/۱۴۰۵

۱: هموزایگوسیتی مشاهده شده

۲: هتروزیگوسیتی مشاهده شده

۳: هموزایگوسیتی مورد انتظار

۴: هتروزیگوسیتی مورد انتظار

۵: هتروزیگوسیتی مورد انتظار ناریب

۶: میانگین هتروزیگوسیتی الی

جدول ۲- مقادیر هتروزایگوسیتی جایگاه های مورد مطالعه

PIC	I	ne	na	جایگاه
۰/۶۷۷۷	۱/۳۴۱۰	۳/۶۵۹۶	۴	Aru ۱F۱۱۴
۸۶۹۴/۰	۲/۳۸۴۶	۹/۲۰۲۹	۱۴	Aru ۱E۹۷
۶۴۱۸/۰	۱/۳۱۶۸	۳/۲۸۳۱	۵	Aru ۱E۱۰۲
۵۲۶۲/۰	۱/۱۲۲۵	۲/۲۷۳۰	۵	Aru ۱E۶۶
۸۴۳۹/۰	۲/۰۶۱۹	۷/۱۳۳۲	۱۰	Aru ۱B۳
۶۹۴۳/۰	۱/۴۴۷۴	۳/۸۱۵۸	۵	Aru ۱G۴
۶۱۰۷/۰	۱/۱۹۹۶	۳/۰۶۵۵	۴	Aru ۱M۱۲۷
۳۸۹۹/۰	۰/۷۸۰۵	۱/۸۸۲۰	۴	Aru ۱J۷۶
۶۵۶۷/۰	۱/۴۵۶۸	۴/۲۸۹۴	۶/۳۷۵۰	میانگین
-	۰/۵۲۰۳	۲/۵۴۱۷	۳/۶۶۲۱	انحراف معیار

na: تعداد اللهای مشاهده شده.

ne: تعداد اللهای مؤثر.

I: شاخص اطلاعات شانون.

PIC: محتوای اطلاعات چندشکلی.

جدول ۴- فراوانی های آللی جایگاه های مورد مطالعه

جایگاه	۱J۷۶ Aru	۱M۱۲۷ Aru	۱G۴ Aru	۱B۳ Aru	۱E۶۶ Aru	Aru۱E۱۰۲	Aru۱E۹۷	۱F۱۱۴ Aru
آلل	۰/۰۱۲۷	۰/۰۴۳۹	۰/۰۶۰۶	۰/۰۶۳۶	۰/۰۸۴۲	۰/۰۲۹۹	۰/۰۱۶۹	۰/۱۵۹۷
A	۰/۰۲۵۴	۰/۴۲۱۱	۰/۱۲۱۲	۰/۱۱۰۲	۰/۱۳۱۶	۰/۰۵۵۶	۰/۰۲۱۲	۰/۳۴۷۹
B	۰/۲۹۶۶	۰/۳۱۱۴	۰/۳۱۸۲	۰/۰۰۸۵	۰/۱۲۶۳	۰/۲۱۳۷	۰/۰۸۴۷	۰/۲۲۲۷
C	۰/۶۶۵۳	۰/۲۲۳۷	۰/۳۴۳۴	۰/۱۲۲۹	۰/۰۲۶۳	۰/۴۱۸۸	۰/۰۸۴۷	۰/۳۶۹۷
D	-	-	۰/۱۵۶۶	۰/۰۵۹۳	۰/۶۳۱۶	۰/۲۸۲۱	۰/۰۱۶۹	-
E	-	-	-	۰/۰۸۹۰	-	-	۰/۰۴۲۴	-
F	-	-	-	۰/۱۹۴۹	-	-	۰/۰۲۵۴	-
G	-	-	-	۰/۱۸۶۴	-	-	۰/۰۲۵۴	-
H	-	-	-	۰/۰۰۸۵	-	-	۰/۰۴۶۶	-
I	-	-	-	۰/۱۵۶۸	-	-	۰/۰۸۹۰	-
J	-	-	-	-	-	-	۰/۱۸۶۴	-
K	-	-	-	-	-	-	۰/۱۲۷۱	-
L	-	-	-	-	-	-	۰/۰۸۴۷	-
M	-	-	-	-	-	-	۰/۱۴۸۳	-
N	-	-	-	-	-	-	-	-

جدول ۵- نتایج آزمون X^2 و G^2 برای تعادل هاردی-واینبرگ

Probability G^2	G^2	Probability X^2	X^2	df	جایگاه
۰/۰۰۰۰۰۰	۵۳/۸۳۰۳۹۵	۰/۰۰۰۰۰۰	۵۶/۹۴۰۷۸۲	۶	Aru ۱F۱۱۴
۰/۰۰۰۰۵۹۹	۱۰۷۰۵۳/۱۴۱	۰/۰۰۰۰۰۰	۱۹۷/۲۰۵۰۷۴	۹۱	Aru ۱E۹۷
۰/۰۱۲۴۷۴	۵۶۴۴۵۰/۲۲	۰/۰۰۷۷۷۸	۲۳/۹۳۳۹۰۸	۱۰	Aru ۱E۱۰۲
۰/۰۰۰۰۰۰	۹۰۴۶۳۷/۷۲	۰/۰۰۰۰۰۰	۱۵۶/۵۴۳۴۲۱	۱۰	Aru ۱E۶۶
۰/۰۰۰۰۲۹	۶۰۹۰۹۴/۹۳	۰/۰۰۰۲۹۸	۸۴/۹۱۴۵۶۹	۴۵	Aru ۱B۳
۰/۰۰۰۰۰۰	۱۸۴۶۳۹/۱۸۵	۰/۰۰۰۰۰۰	۲۷۴/۰۹۲۴۲۵	۱۰	Aru ۱G۴
۰/۰۰۰۰۰۰	۰۳۶۱۵۷/۲۲۴	۰/۰۰۰۰۰۰	۲۱۰/۱۵۱۶۲۴	۶	Aru ۱M۱۲۷
۰/۰۰۰۰۲۰۵	۱۸۸۱۳۸/۲۶	۰/۰۰۰۰۰۰	۱۱۶/۸۲۳۳۵۷	۶	Aru ۱J۷۶

گزارش نهایی بررسی ساختار ژنتیکی گاو میش های بومی ایران با استفاده از نشانگرهای ریزماهوره. موسسه تحقیقات علوم دامی کشور. ۱۰۲ صفحه.

۲- بنا بازی، محمدحسین (۱۳۸۱). بررسی تنوع ژنتیکی بین و داخل پنج جمعیت گوسفند ایرانی با استفاده از نشانگرهای ریز ماهوره ای. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران. ۲۸۳ صفحه.

۳- رادمهر، م. (۱۳۸۹) مقالات علمی پژوهشی در باره کبک، قرقاول و بلدرچین. <http://dvm.ir>

۴- عمرانی، حسین؛ نجاتی، اردشیر؛ امیری نیا، سیروس؛ اسماعیل خانیان، سعید؛ علیوردی نسب، رامین؛ جوانروح، علی. (۱۳۸۸). گزارش نهایی آنالیز تنوع ژنتیکی در جمعیت بلدرچین با استفاده از مارکرهای ریز ماهوره. موسسه تحقیقات علوم دامی کشور. ۷۰ صفحه.

۵- فراستی، سیروس؛ اسماعیل خانیان، سعید؛ نجاتی جوارمی، اردشیر؛ امیری نیا، سیروس؛ اسدی، نعمت اله؛ مولائیان، حسین. (۱۳۸۷). گزارش نهایی مطالعه تنوع ژنتیکی اکوتیپهای مختلف گوسفندان سنجایی و کردی با استفاده از نشانگرهای ریز ماهوره. موسسه تحقیقات علوم دامی کشور. ۸۰ صفحه.

۶- لطفی پور، محمدصادق. (۱۳۸۸) کتاب اصول کاربردی پرورش کبک. مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور. ۲۴۰ صفحه.

7- Arruga, M.V. HandJisterkotis. E., Monteagudo, L.V. (2007) A comparative genetic study of tow groups of chukar partridges (*Alectorise chukar*) from Cyprus and Argentia using micro satellite analysis. *European Journal of Wild Life Research*.

8- Ferrero, M.E, Gonzalez, P. DAVILA, P. (2007) Sixteen new

تقدیر و تشکر

اعتبارات و امکانات عملیاتی و آزمایشگاهی این مطالعه در قالب پایان نامه از محل مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور تامین و اجرا شد که بر خود لازم میدانم از تمام پرسنل محترم مؤسسه که به نوعی در اجرای این تحقیق، یاری رسان اینجانب بودند قدردانی و تشکر نمایم.

پاورقی

- 1- Optimized and Modified Salting-out Method
- 2- Polymerase chain reaction
- 3- Annealing
- 4- Observed Heterozygosity
- 5- Expected Heterozygosity⁻¹
- 6- Actual number of alleles
- 7- Effective number of alleles
- 8- Shannon's Information index
- 9- Polymorphic Information Content
- 10- Polymorphism
- 11- Chi-square Test
- 12- Likelihood Ratio Test (G-square Test)

منابع مورد استفاده

- ۱- امیری نیا، سیروس؛ عصفوری، رحیم؛ بنا بازی، محمدحسین؛ عمرانی، حسین؛ سیدآبادی، حمیدرضا؛ دهقان زاده، هوشنگ؛ حق نظر، علیرضا. (۱۳۸۸)

molecular markers. *Eur J Wildl Res* DOI 10.1007/s10344-009-0286-z.

13- M. T. Tejedor , L. V. Monteagudo, E. Hadjisterkotis, M. V. Arruga. (2005) Genetic variability and population structure in Cypriot chukar partridges (*Alectorischukar cypriotes*) as determined by microsatellite analysis. *Eur J Wildl Res* (2005) 51: 232–236

14- Sanguitti, C. J., E. D. Neto and A. J. G. Simpson. (1994) RAPD Silver staining and recovery of PCR Product separated on polyacrylamide gels.

15- Xin Zhou & Yu Xu & Jianghong Ran & Bisong Yue & Lusha Cao & Jing Li. (2009) Polymorphic microsatellites in Buff-throated partridge developed by cross-species amplification. *Eur J Wildl Res* (2009) 55:81–83.

16- Yeh, F. C., Yang, R. and Boyle, T. (1999) POPGENE Version 1.31. Microsoft windowsbased Freeware for Population Genetic Analysis. University of Alberta. Edmonton. AB. Canada. pp. 26.

polymorphic microsatellite markers isolated for red legged partridge (*Alectoris rufa*) and related species. *molecular Ecology Notes*.2007. Volume 7 Issue 6, Pages 1349 – 1351

9- Filippo Barbanera & Chiara Marchi & Monica Guerrini & Panicos Panayides & Christos Sokos & Pantelis Hadjigerou. Genetic structure of Mediterranean chukar (*Alectoris chukar*, Galliformes) populations: Conservation and management implications. *Naturwissenschaften* (2009) 96:1203–1212.

10- Hedrick, P. W. (2000) Genetic of populations. Second edition. Jones and Bartlett Publishers, Sudbury, MA, USA. Pp 553. ISBN 0 7637 10768. DOI:10.1046/j.1365-2540.2000.0819a.x

11- Heukeshoven J, Dernick R. (1985) Simplified method for silver staining of proteins in polyacrylamide gels and the mechanism of silver staining. *Electrophoresis* 6:103–112

12- Massimo Scandura & Laura Iacolina & Marco Apollonio & Francesco Dessi-Fulgheri & Mariella Baratti. (2009) Current status of the Sardinian partridge (*Alectoris barbara*) assessed by

.....

Archive of SID